

ЛУНЬОВ Г.О.

академік Академії економічних наук України

**Могутність, авторитет держави
і якість життя громади, залежать
від якості і відповідальності,
створеної нею влади.**

Коротко і зрозуміло, істина
доноситься у віршах.

Автор

Становлення етносу, державності і меж України
Відбувалось на початку середньовічної давнини.
Тоді, щоб від щорічної ворожої навали захищатись,
Домовились східні слов'яни русі різних князівств,
В єдину середньовічну державу - Київську Русь,
Під владу великого Київського князя об'єднатись.

Об'єднані етнічні, одномовні племена в народ,
Разом державу будували, в єдину віру об'єднались,
Науку, виробництво, і духовність Русі розвивали.
Перемогли нападників хозар, половців, печенігів,
Войовничих шведів і німецьких вишколених лицарів.
Держава була сильною, не переможною для ворогів.

Від моря Чорного до Білого, землі Русі об'єднались,
На етнічній давньоруській мові вільно спілкувались,

Ніщо не заважало людям мирно у державі жити,
Та великі державні князі помилку допустили,-
З метою самоврядування в регіонах, своїм нащадкам,
Спадкоємну владу удільних князів необачно наділили.

Помилка реформи влади у державі виявилася враз -
Претендентів на владу великого київського князя стало
Зразу більше, за кількістю удільних князівств, у 15 раз.
В державі розпочався занепад - пора міжусобних війн,
За київський князівський стіл, на якому за 100 років,
Влада над удільними князями мінялася війною 47 раз.

Міжусобні війни, занепад на Київській Русі, довели
До чотирьох віків лихоліття – втрати державності
І панування монгол, татар, ляхів і Литви на її землі.
Розірвали вороги народ руський на три залежні етноси -
Українців шляхти Польської, білорусів панської Литви
І руських (не скорених, та підлеглих тевтонам і Орді).

Чотири сотні років, поневолений Річчю Посполитою,
Знекровлений Ордою і татарськими набігами народ,
Терпів неволю, захищався від шляхти і від нашестя орд,
Поки створив на ідеї вільного господарювання і само -
Врядування на своїй землі, народний козацький авангард, і
Заснував - першу українську державність Запорізької Січі.

Вільні запорозькі козаки – господарі і воїни
І селяни посполиті, кріпацтвом знедолені,
В битвах проти ганьби віри, гніту шляхти,
І неволі в Речі Посполитій, здобули для
України волю, землю і державність, кров'ю,
Потом і козацьким звичаєм скріплені навіки.

Затим, Богдан Хмельницький, заснував Гетьманщину,
Козацьку республіку - першу українську державу,
На засадах вікового козацького Звичаєвого права.
Селяни отримали волю, землю, козацькі привілеї -
Вільно господарювали на ній, в громаді само -
Врядували – домоглися здійснення козацької ідеї.

Об'єднав Богдан Україну з Росією не на протектораті,
А як православних союзників, як рівних два брати,
Щоб від ворогів Україну і Росію разом захистити,
Велич Київської Русі духовно і на карті відродити.
Як було в гетьманщині, істинно довів до нас від

Прадідів Тарас Григорович Шевченко у своїм трактаті:

Була колись гетьманщина,
Та вже не вернеться,
Було колись – панували,
Та більше не будем!
Тії слави козацької
Повік не забудем!

Була Гетьманщина народною - громада панувала,
Господарювала, врядувала, поки Богдана не стало.
Від тоді, на десятки років в Україні почалась руїна -
Громадянська війна за гетьманську посаду настала.
Розпочала ту руїну амбіційна владна старшина,
Аби через зраду державності добратись до чина .

Торгуючи державністю, Виговський, Брюховецький,
Мазепа, Тетеря та інші гетьмани, іноземам присягали
З військом польським, шведським і османським,
Проти своїх воювали, на руїні собі владу добували.
Втратила Гетьманщина в тій руїні стан козацький -
Старшина стала дворянством, а козаки хлопами панства.

Двічі, за історію, країни, втрачала державність Україна:
В середньовічній лихолітті і в смуті гетьманської руїни.
Було то все через зраду і громадянські війни, які вели
Удільні князі і гетьмани, за владу і збагачення старшини.
Та не вдалося запроданцям, в часи гетьманської руїни,
Розірвати Богданів союз братніх народів Русі і України.

Не вдалося Україні зберегти державність у руїні,
Але вона у братньому союзі, в рівних правах з Росією,
Більше трьохсот років розвивалась в могутній країні.
Вистояла у світових війнах, повернула етнічні кордони,
Збудувала економіку рівня розвинутих країн світу,
Стала могутньою, державою в сучасному світі.

Славне наше, старше покоління,
Вперше за не легку історію країни,
Передало у спадщину нам нащадкам,
Державність вільної держави України.

Була ще вчора Україна, - могутня,
Суверенна, незалежна, сильна і єдина.
Отримала надію, і могутні мала крила,

Народ був мирний, вільний і єдиний.

Була чудова створена нагода в Україні -
Взірець сучасної країни збудвати,
- суспільство загального добробуту,
Справедливості, й поваги заснувати.

Та не судилося, - довірливий народ,
Піддався на компрадорські байки,
Дешеві олігархові подачки й подарунки
І на мільйони грантів політичних пройд.

Отак підступно олігархи владу захопили,
Всіх на свідомих і ворожих поділили.
Спровокували політичні, конфесійні,
Соціальні і етнічні протиріччя у країні.

Щоб утримати крадене і далі грабувати,
Їм треба абсолютну владу в Україні мати.
Для них вибори, - то війна сімей і кланів,
За перерозподіл власності, землі і влади.

Вони свої військові незаконні формування
Готовлять, мотивують, фінансують, аби
Втримати олігархічну владу від народу,
Чи захопити чужу власність при нагоді .

Святу для влади конституційну норму, -
Соціальну, правову сильну державу будувати,
Вони попрали, - живуть собі на користь,
По поняттях корупції, збагачення і зради.

Відкиньте, люди, посіяні злодійські політичні,
Соціальні, конфесійні і етнічні чвари, і дебати.
Є у нас, законом визнана, ідея, що єднає, -
Державу заможних громадян побудувати!

В наш демократичний час, якість життя громади,
Має залежати не від амбіцій олігархів і демагогів ради,
А від якості, дій і відповідальності нею обраної влади.
В одно час, давно пройдені занепад, лихоліття і руїни,
Знов почалися в наші дні, через війну олігархів
За владу, збагачення, і їхню зраду інтересам України.

Десятки років немає в нашому суспільстві ладу -
Щораз олігархічні клани купують і захоплюють владу,
Спираючись на демагогів і войовничий націоналізм.

А щоб обкрадені, збіднілі люди питань не задавали,
Чому стає нам все гірше жити далі,- самі цинічно
Заявляють - ми ж не знаємо, який вам побудувати ізм.

До речі, вони ж і ті, хто власноручно руйнував Союз,
Народу України, Білорусі, Казахстану і Росії обіцяли,
Побудувати новий,- не державний, а народний соціалізм.
Самі ж, народну власність розікрали, за планом Заходу,
Нам його псевдоцінності і олігархічну владу нав'язали,
- створили в Україні дикий колоніальний капіталізм.

Батько Французької нації Шарль де Голль, між тим,
Коли йшов до влади, був готовий задекларувати, -
Як на співпраці труда і капіталу, народ країни
Об'єднати і національну велич Франції підняти.
При владі, не крав, не брав і не вбивав, народ країни
На реформі зрозумілій об'єднав, і велич Франції підняв.

Як державник, де Голль був позитивний націоналіст,
Але вважав, що в політиці, не треба бути націоналістом,
Треба бути патріотом,- він любить і захищає свій народ.
Націоналізм свій етнос у державі виділяє, воює проти
Інших націй, свій народ на етноси руйнує, громадянські
Війни провокує, шукає підтримки за кордоном і воює.

Курс соціальної співдружності і солідарності класів,
Для об'єднання нації, націоналіст де Голль тому обрав,
Що «Політику справою честі і мистецтвом називав».
Прикро, що всі нами обрані вожді, без сорому і совісті,
«Політику брудною справою вважають», тому й беруть,
Крадуть, зраджують, на руїні і на війні людей вбивають.

Озвіться козаки - патріоти, вас багато в спільності країни!
Об'єднайте наш, роз'єднаний війною олігархії народ, на
Виконання визначеної першою статтею Конституції мети:
Соціальну, правову державу, в Україні збудувати, на
Засадах соціальної співдружності труда і капіталу,
І солідарності у розподілі результатів праці і в житті.

Березень 2017 року